

Членъ 101). Който си плати парьтѣ за полицѣтѣ прѣди вадето ѣ, ако бы да ся появи нѣкоя тѣжба или лукавство за нея полицѣ, неможе да ся изключи отъ отговорностьтѣ, и исплащаніето ѣ законно ли е или не е, трѣбва да ся испыта и разглѣда отъ странѣ на търговското сѣдилище.

Членъ 102). Онзи человекъ, който си плати полицѣтѣ на вадето, когато нѣма нѣкое забраненіе отъ една странѣ, той ся счита вече, че е избавенъ отъ тоя дългъ.

Членъ 103). Не може да ся принуждава онзи, който носи полицата, за да си зима парьтѣ прѣди вадето.

Членъ 104). Исплащаніето на полицѣтѣ, ако стане съ първия, втория, третия, четвъртия и съ който бы листъ и да бжде, счита ся за редовно, обаче съ който листъ ся исплати, въ него листъ трѣбва да ся забѣлѣжва, че другытѣ листове ся уничтожявать.

Членъ 105). Който дава парьтѣ съ първия, втория, третия, четвъртия или съ който листъ и да бжде отъ полицѣтѣ, ако бы да не даде назадъ листѣтъ, когато е былъ подписаль, че я приема, неможе да събере количеството което има да зима отъ полицѣтѣ.

Членъ 106). Никой неможе да ся противи за да не плаща полицата, освѣнь само ако бы да ся е изгубила, или въ случай ако испадне онзи, който я носи.

Членъ 107). Когато ся загуби една неприета полица, явно е че притежательтѣ ѣ има право да си иска парьтѣ съ втория, третия, четвъртия или съ който листъ и да бжде.

Членъ 108). Въ изгубенятѣ полицѣ, ако бы да е забѣлѣжено че ся е приела, тогава събираніето на парьтѣ съ втория, третия четвъртия или съ други нѣкоя листъ, подлѣжи непрѣменно да даде единъ поржчитель по заповѣдь на търговското сѣдилище.

Членъ 109). Онзи който е изгубилъ една полица,